

४ विवरणलोके अत्याचरेण बह्वर्थापकलोकेभेदे ।
 ५ शिल्परचनायाम् भेदि० । दृष्टिभेदे (सद) रमानाद्यः ।
 कारित स्त्री क-णिच्-कर्मणि क्तः । १ करणाय प्रेरिते ।
 “विष्णुः गरीरयङ्गमहमीयानएव च । कारितास्ते यतो-
 ऽतस्त्वाम्” देवीमा० । २ अधमर्त्तेन स्वकार्यसिद्धये नियत-
 दृष्टेरङ्गीकृताधिकृष्टौ स्त्री “दृष्टिः सा कारिता नाम यस्मि-
 केन स्वयं कृता” मिता० ना० पृ३तिः । “अणिक्केन तु
 या दृष्टिरधिका संप्रकीर्तिता । आपत्काळे कृता नित्यं
 सा तु स्यात् कारिता मता” कात्या० ।

कारो स्त्री क-ङिंसायाम् इज् स्त्रियां ङीप् । कण्टकारि-
 टले राजनि० । तस्याः अष्टकाक्षितत्वेन ङिंसाधाधनत्वात्
 रोगङिंसाकारकत्वाद्वा तथात्वम् ।

कारोर न० करोरस्यावयवः काण्डं भक्ष वा पलाशा०
 अज् । १ वंशस्य काण्डे २ वंशमखनि च ।

कारोरी स्त्री कं जलसृच्छति कृ-विच् कारं सज्जमेध-
 मीरयति रीर-अण् उप० सू० गौ० ङीप् । वर्षहेतौ
 इष्टिभेदे । “वर्षकामेष्टिः कारोरी” “तस्यां प्रति त्वं चारु-
 मध्वरमीडे अग्निं स्वयं नमोभिरिति धाव्ये” आश्व०
 श्रौ० २।१२।१।२ । “वर्षकामस्य कारोरी नाम इष्टिः
 कार्या । तस्यां-कारोर्याम् । अत्र बह्वर्थावस्थाया अस्मान्ना-
 नात् अन्यदा इवमेव कारोरी एकदेवत्या भवति तस्यामपि
 प्रापण्याथं तस्यां पङ्कमिति” नारा० । आरव्यायां
 कारोर्यां कृताङ्गायां वर्षणे सति सा समापनीया न
 वेति सन्देहे कात्या० श्रौ० १।२।२२ सू० निस्तीति
 यथा “दृष्टे तत्परिमाणम्” कृताङ्गायामिष्टौ वर्षणे
 दृष्टे सति तत्परिमाणमेव कर्म कर्त्तव्यं यत्परिमाण-
 मदृष्टे वर्षणे क्रियते । न तु दृष्टौ दृष्टायां किमप्यन्यूनं
 कृताङ्गं परिग्राह्यमिति । न च वर्षणं तत्र तस्या इष्टेः फलं,
 किन्तु कालखभावात् प्रतिबन्धतापगमाच्च स्वयं प्रवृत्तम्
 इत्याशयः” सं० व्या० । अतएव जैमिनिना ई, २, १२, कर्मणि
 आरब्धे फलेच्छाराहित्ये, कथञ्चित् फलप्राप्तौ च आरब्धस्य
 दास्यकर्मणः समाप्यत्वमुक्तं यथा “प्रक्रमात्तु नियुज्ये-
 तारम्भस्य निमित्तत्वादिति” व्याख्यातं चेदं शबरस्मिना
 यथा “प्रजाकामो यजेत, पामकामो यजेत”—इत्येवमादि
 कर्म समाप्तायते । तत्र सन्देहः—किं प्रक्रान्तं नियोगतः
 समापनीयम्, उतेच्छया कार्यं हेवं वा ?—इति कुतः ?
 एवं प्राप्तं ?—नियोगतः परिसमापयितव्यम्—इति ।
 कुतः ? एवं हि श्रूयते,—इदं कामो यजेत—इति, एवं

तस्य व्याख्यातस्य अर्थम् उपदिशन्ति, ‘उपक्रमप्रभृति
 अपवर्गपर्यन्तम् आह—इति, उपक्रमादारभ्य यावत्
 परिसमाप्तिः—इत्येतावान् व्यापारविशेषः तस्य अर्थः,
 न यथा पाकः त्यागः—इति । तत्र हि पाकसत्ताभावं
 निर्दिश्यते न आरभ्य परिसमापयितव्यम् । एवं च
 व्याख्यातायै लौकिका अपि प्रतिपद्यन्ते, तत्र न आरम्भे
 पुरुषप्रयत्नः नोद्यते—इति गम्यते । यतो नोदितं न नियो-
 गत आरम्भे, नियोगतः पुनः परिसमापयन्ति, तेन
 नोभे आरम्भपरिसमाप्ती शब्दार्थः किन्नाहि ?—परिस-
 माप्तिः शब्दार्थः परिसमाप्ताऽर्थप्राप्तत्वात् आरम्भस्य ।
 तस्मात् परिसमाप्तिः शब्दार्थः—इति गम्यते । सा चेत्
 शब्दार्थः, सा कर्त्तव्यतया नोद्यते, आरम्भे नास्ति कर्त्त-
 व्यतावचनं’ तेन न नियोगत आरम्भः, नियोगतस्तु
 परिसमाप्तिः । तेन उपक्रान्ते कर्मणि यदि वीयात्
 फलेच्छा, अवाप्नोति वा फलं, तस्यामप्यवस्थायां, कर्त्त-
 व्यमेव उपक्रान्तस्य परिसमापनम् । ननु अधिनो यो-
 ऽर्थः सोऽत्र कर्त्तव्यतयोच्यते’ । नैतदेवं, वाक्यार्थो
 हि स भवति, यागस्य तु कर्त्तव्यता नृत्वा गम्यते ।
 तस्मात् पामकामेध याग आरब्धः परिसमापनीयः
 पामादिकामनावचनं निमित्तत्वेन तदा भवति निमित्ते,
 च उत्पद्ये यत् कर्त्तव्यम्—इत्युच्यते, तद्विन्देऽपि निमित्ते
 कर्त्तव्यम्, न हि तद्विन्दम् अस्तुत्यं भवति, उत्पत्तिश्च
 निमित्तं न भावः तस्मात् वीताया अपि फलेच्छायां उप-
 क्रान्तं परिसमापयितव्यम् । क्रियाया हि निमित्तम्
 आरम्भः सोऽपि परिसमाप्तेः” इति ।

कारोरीष्टिं प्रकृत्य श्रूयते च । “यदि वर्षेत्तावत्येव जुहु-
 यात्” “कारोरीमनुदृष्टिः” सि० कौ० ।

कारोष न० करोषाणां समूहः अण् । शुष्कगोमयसमूहे ।
 कारोषगन्धि लि० कारोषस्यैव गन्धोऽस्य इत्समा० । शुष्क-
 गोमयसंघगन्धुक्ते स्त्रियां ङिंसायाम् । कारोषगन्ध्या तस्याः
 तत्पुरुषे पुल्लिङ्गः परयोः संप्रसा० दीर्घश्च । कारोष-
 गन्धीपुल्लः कारोषगन्धीपतिः । एवं परमकारोषगन्धी-
 पुल्लः । उपसर्जने तु न, अतिकारोषगन्ध्यापतिः । बन्धु-
 शब्दे परे तु बहुव्रीहौ तथा वा, कारोषगन्ध्याबन्धुः कारोष-
 गन्धीबन्धुः । एवं कौसुदगन्ध्याशब्दस्यापि संप्रसारणदीर्घः ।
 कारु लि० क-उण् । १ शिल्पिनि । “इति आ सा कारुतरेण
 लेखितं नवस्य च स्वस्य च सख्यभीक्ष्णते” नैम० । “कार-
 यित्वा तु कर्माणि कारुं पश्चाच्च पश्येत्” कूर्मपु०